

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΣΤΟΑ ΜΕΛΑ ΑΡΙΘ. 11
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΚΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
10 ΛΕΠΤΑ 10

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Ελλάδι, έτησία Δρ. 6
" " έξάμηνο " 4
Έξωτερικού έτησία Φρ. 10
" " έξάμηνο " 6

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

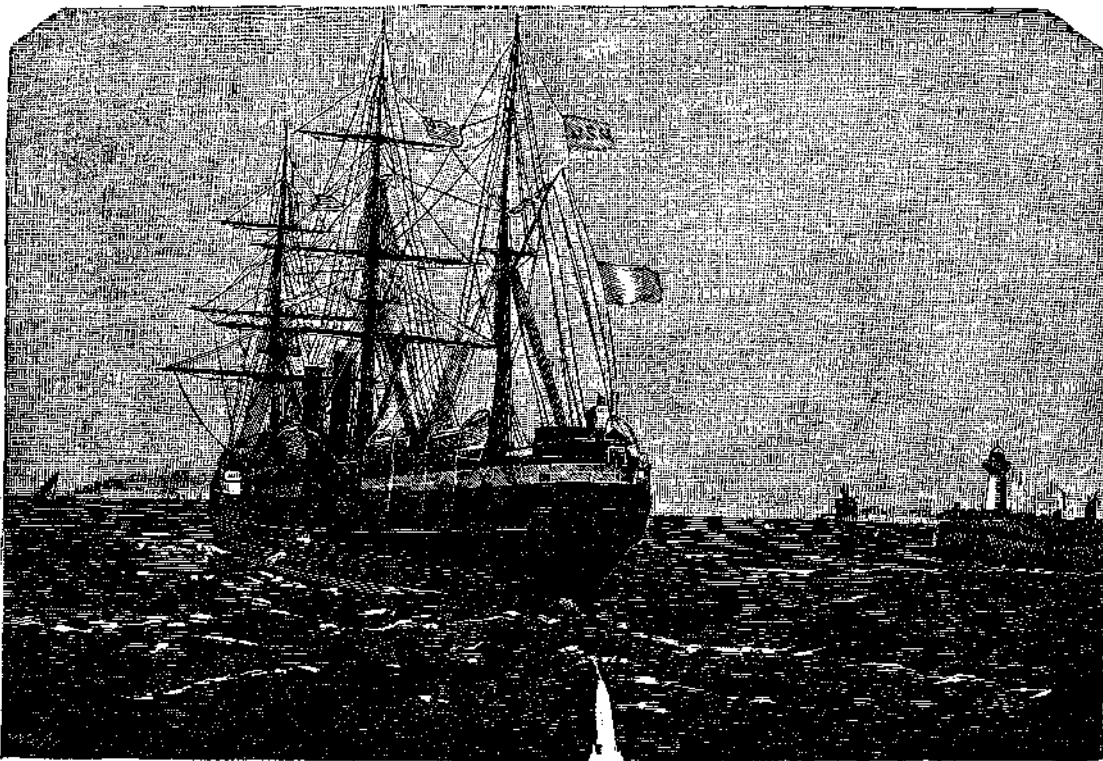
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λαπερούς ο θαλασσοπόρος, υπό Η. Ι. Ο. — Έπιστημονική επιθεώρησης. Έκδρομη εις τον βόρειον πόλον δι' αεροστάτου, υπό Φ. Π. — Το υποβρύχιον τορπιλλοφόρον «Περάλ», υπό Φρέκ. — Χρήσις του ελαίου προς καθυσχασιν της θαλάσσης, υπό Μ. Μ. — Σωσάννα Ρομφ (έπιφυλλίς μετά εικόνων), υπό Maurice de Fos. — Ο ουράνιος χάρτης, υπό Άστέρ. — Πολιτική άρεθμητική. — Σκέψεις και Άξιώματα. — Αίνιγματα. — Άνταποκρίσεις της «Φύσεως». — Άγγελία.

ΛΑΠΕΡΟΥΣ Ο ΘΑΛΑΣΣΟΠΟΡΟΣ

Οι Κούκ και οι Βουγαινβιλ είχαν ήδη άπέλθει του ενεργού κόσμου, άφέντες άσυντέλεστον το μέγα αύτων έργον, την έξερεύνησιν δηλονότε της άπειρομεγέθους εκείνης ύγρας εκτάσεως, ήν κατ' εύφημισμόν καλούμεν Είρηνηκόν ώκεανόν. Τίς θα συνεπλήρου την τεραστίαν επιχείρησιν, ήν εκείνοι μετά τόσης δεξιότητος έφείναντο ότε έμελλον να φέρωσιν εις άϊσιον πέρας; Και, τίς θ' άπέσπα τας εύρείας πτυχάς του παμμέλανος πέπλου του ΑΓΝΩΣΤΟΥ, αίτινες εκάλυπτον εισίτι τα τρία τέταρτα των άχανών έκείνων εκτάσεων; Βε-

βαιώς άπη-
τείτο άνήρ μέ-
νου ύπερο-
χον και ψυ-
χήν χαλυβδι-
νην, ίνα συν-
εχίση και πε-
ρατώση τοι-
ούτον υπεράν-
θρωπον έρ-
γον. Διά του-
το και πολυ-
ετής νάρκη
διεδέχθη την
εκ της άπο-
χωρήσεως έ-
κείνων γενι-
κήν άποθήρ-
ρουνσιν. Άλλ'
έδει τέλος να
εύρεθη ο ά-
νήρ και θα εύ-
ρίσκητο, διότι
ή γηραιά ή-
μών μήτηρ
ούδέποτε έ-
παυσε τίκτου



Υπερωκεάνειοι άπόπλοιοι άπαίρον εκ Χάβρης διά Νέαρ Υόρκην (σελ. 234)

σα τοιαύτα τέκνα. Ίσως ένίοτε, άπαυδάσα ή έξαντλουμένη, περιπίπτει εις λήθαργον, άλλ' ούτος πάντοτε είνε παραδικός.

Η διά μέσου του ώκεανού προς Β. διόδος δέν εΐχεν ολοσχερώς βεβαιωθή πλείστον δε και σημαντικών νήσων, ών ή ύπαρξις έβεβαιώθη, δέν εΐχεν έτι όρισθή άκριβώς και ή θέσις και οι ναυτικοί χάρται ουδεμίαν αύτων μνειάν έποιοϋντο, ότε ο φιλοπρόοδος εκείνος, άλλ' άτυχής βασιλεύς Λουδοβίκος ο ΙΣΤ΄, ο εκλεξας ώς ύπουργόν του τον μέγαν οικονομολόγον Turgot και τον περιφανή Malesherbes, άλλά και συγχρόνως διακράξας σφάλματα τοιαύτα ώστε να τω άνοιξώσι την προς την λαμητόμον άγούσαν, άνέθηκεν εις το ναυτικόν του την συμπλήρωσιν του έργου των μεγάλων εκείνων θαλασσοπόρων. Προς τουτο άπητείτο άνήρ γενναίος και εύρυμαθής άμα δε ναύτης δεδοκιμασμένης άνδρείας και ναυτικής δεξιότητος τον τοιούτον δε άνδρα παρέσχε το ύπερήφανον της

Γαλλίας ναυτικόν έν τω προσώπω του Ίωάννου Φραγκίσκου Γαλώπ δε λχ Περούς.

Ο περιφανής ούτος ναυτικός, γεννηθείς έν Άλβυ του Τάρνη τω 1741, από μικράς έτι ηλικίας κατετάχθη εις το ναυτικόν της πατρίδος του. Τω 1777, το έτος τουτέστι καθ' ό έπορθείτο ή Γρενάδα, ο Λαπερούς εύρίσκητο πρό του λιμένος αύτης κυβερνών την «Αμτζόνα» ως ύποπλοίαρχος. Εκεί ήρατο τον πρώτον θρίαυθον παλαίσας λυστωδώς κατά του Άγγλου ναύρχου Βύρωνος και κυριεύσας μέλιστα μιαν φρεγάταν εκ του στόλου αύτου, μετά δεινόν άγώνα, καθ' όν πολλάκις θορραλέως άντεμετώπισε τον θάνατον και όστις τέλος άνεβίβησεν αυτόν εις τον βαθμόν του πλοίαρχου. Ως πλοίαρ-

χος ήδη, τω 1780, λαμ-
βάνει παρά
της κυβερ-
νήσεως του
την έντολήν
να καταστρέ-
ψη τας έν
τω κόλπω
του Ουδσω-
νος Άγγλι-
κάς άποική-
σεις. Ο ά-
τρόμητος ναύ-
της δέν έδει-
λιασε πρό του
μεγέθους της
επιχειρήσε-
ως, άλλά τα-
χύτερος βο-
λής τηλεβό-
λου εισβάλλ-
ει εις τον
Ουδσώνειον
κόλπον και
μετά γοργό-
τητος άπι-

στεύτου και ήρωϊσμού σπανίου φέρει εις πέρας την δυσχερή επιχείρησιν, διασπείρας τον πανικόν εις τας ύπερηφάνους άγγλικας φρουράς των ακτών εκείνων.

Τοιούτος έν όλίγοις άνήρ όστις την πρώτην Αυγουστου 1785 απέπλεεν, έν άπειροίς έπευφημίαις, του λιμένος της Βρεστίας, επί κεραλης των πλοίων «Αστρολαβίου» και «Πυξιδος», με την βαρείαν έντολήν της συμπληρώσεως του δυσχερούς έργου, όπερ εΐχον άρχίσει οι περιδοξοι θαλασσοπόροι ούς προανειφέραμεν.

Ο Λαπερούς την εκδρομήν ταύτην δέν έπεχείρησε μόνος, άλλ' εύχαρίστως ύπεδέχθη τους άυτογνωμόνως προσφερθέντας να τον συνοδεύωσι, μεταξύ των όποιων ήσαν ο εκ των ιδρυτών της έν Παρισίαις πολυτεχνικής σχολής περιφημος μαθηματικός Monge (1746-1818), ο βοτανικός Δελαμαρτινιέρ και ο έν Ρωσσίαις ύποπρόξενος της Γαλλίας Λεσαίφ.

Άπαρχας εκ Βρέστης ο εξερευνητικός στολισκος διευθύνεται κατ' αρχάς προς νότον και μετ' ου πολύ καταπλέει εις τους λιμένας της Μαδέρας και Τενερίφας, ενθα ο Monge καταλείπει τους συντρόφους του και επανακλάμπει εις Ευρώπην. Κατόπιν ο στολισκος διασχίζει τον Άτλαντικόν και σταθμεύει εν τῷ λιμένι της Τριάδος τῆ δε ἑκτη Νοεμβρίου εὐρίσκειται πρὸ τῶν παραλιῶν τῆς Βρασιλίας, ἐν οἷς παραμένει μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε, ἀποπλεύσας, παραπλέει τὰ ανατολικὰ παράλια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, διέρχεται πρὸ τῶν γκαμαλιῶν ἀκτῶν τῆς Γῆς τοῦ Πυρός, παρακλάμπει διὰ τοῦ περιφῆμου πορθμοῦ τοῦ Λεμαρ το φερβὸν ἀκρωτήριον Ὄρου, τὸν ἀθνάτον τοῦτον φρουρὸν τῶν ὄριων τῶν δύο ὠκεανῶν, καὶ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1786, καταπλέει εἰς Σόλληψιν τῆς Χιλῆς, ἀφ' ἧς διέπλευσε τὰ κινδυνώδη στενά τῶν Χόνων καὶ Χιλοῶν νήσων.

Αἱ δύο φρεγάται ἔμειναν ἐν τῷ λιμένι τούτῳ μέχρι τῆς 15 Μαρτίου ὅτε ἀπάρσασαι, ἀνέρχονται πρὸς τὰ ΒΔ. διασχίζουσι τὰ γειτονικὰ τῶν νήσων τοῦ Ἰωάννου Φερνανδέζ καὶ ἀγίοι Φήλικος πλάγη χωρὶς νὰ προσεγγίσωσι που καὶ πλέουσαι πρὸς τὰς νήσους Πάσσα, αἷτινες εἶχον ἐξ ἀρχῆς ὀρθῆ ὡς ἡ ἀφετηρία τῆς ἀποστολῆς τοῦ Λαπερούς. Ἀποπλεύσας λοιπὸν ἐντεῦθεν, διασχίζει ὀλόκληρον τὸν Εἰρηϊκὸν καί, μετὰ τινα χρόνον, εὐρίσκειται πρὸ εὐρέως πρὸς Ἄρκτον ἀνοήχματος, ὅπερ ἀναγνωρίζει ὡς τὸν Βεϊργίγειον πορθμὸν, τὸν χωρίζοντα τὴν Ἄσιν τῆς Ἀμερικῆς, ἐνοῦντα δ' ἄρα τὰ πηγερὰ κύματα τοῦ Ἀρκτικοῦ Ὀκεανοῦ πρὸς τὰ τρικυμιώδη ὕδατα τοῦ Εἰρηϊκοῦ. Ἀνευρίσκει κατόπιν τὸν κόλπον τοῦ Μόντη, καὶ τῆ 24η Σεπτεμβρίου, φθάνει εἰς τὰς Ἰαπωνικὰς θαλάσσας. Εἶτα, τῆ 14η Δεκεμβρίου αἱ δύο φρεγάται διέρχονται πρὸ τῶν Μαριανῶν νήσων καὶ τῆ 5η Ἰανουαρίου 1787 ναυλοχοῦσιν ἐν Massas. Μετὰ ταῦτα, τὴν 15ην Μάϊου τὰς ἀπαντῶμεν πρὸ τῆς σινικῆς χερσονήσου Κορέας διαπλεύσας τὴν μεταξύ αὐτῆς καὶ τῶν Ἰαπωνικῶν νήσων εὐρέαν θάλασσαν καὶ χωρούσας πρὸς Ἄρκτον, ἐνθα ὁ Λαπερούς διέρχεται τὸν μεταξύ Σακαλίνης καὶ Ἰεσοῦς πορθμὸν, εἰς ὃν δίδει τὸ ὄνομά του, ἀνακαλύπτει τοὺς κόλπους Estaim και Caslries καὶ τέλος καταπλέει εἰς Καμφιάτταν, τὴν ἡραιστωῶδη Σιβηρικὴν χερσονήσον.

Ἐνταῦθα ὁ Λεσσέφ ἀποχαιρετῆσας τοὺς συμπλωτῆράς του, ἐπανῆλθε διὰ ξηρᾶς εἰς Ευρώπην, διασχίσας ὀλόκληρον τὴν Ἄσιν πρὸς μεγάλην τῆς ἐπιστήμης ὠφέλειαν, καὶ ἔφερε τὰς πρώτας εἰδήσεις περὶ τῶν κατὰ τὰ δύο πρῶτα τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐτη πεπραγμένων.

Περὶ τῆς περαιτέρω πορείας τῆς ἐκδρομῆς τοῦ Λαπερούς ὀλίγα μόνον διεσώθησαν μέχρις ἡμῶν γινωρίζομεν τούτεστιν, ὅτι τὴν 23 Σεπτεμβρίου αἱ δύο φρεγάται ἐπανελάβον τὸν πλοῦν των, ὅτι τὴν 9 Δεκεμβρίου κατέπλευσαν εἰς Madoupa, ἐνθα ὁ ἀνδρὸς πλοίαρχος τοῦ « Ἀστρολαβίου » Δελ' Ἀγγλ καὶ ἔνδεκα ναῦται ἐκ τῶν πληρωμάτων αὐτῆς κατακερυσθαύθησαν ἀγρίως ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν τῆς νήσου, δολίως ἐπιτεθέντων κατα τῶν ἀτυχῶν τούτων, καὶ ὅτι κατόπιν ὁ στολισκος κατέπλευσαν εἰς Botany-Bay, ἀγγλικὸν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποίκισμα.

Ὅποια δὲ ἡ κατόπιν τύχη των; Ἐντελῶς ἀγνώστος! Τίς θὰ διηγηθῆ ἡμῖν τὰς ἀνὰ τὰς ἀξένους ἐκείνας ὑγρὰς ἐκτάσεις φοβερὰς περιπετειᾶς τῶν ἠρωϊκῶν τούτων θυμάτων τῆς ἐπιστήμης; Τὸ ἰσοπέδον τὰ πάντα φοβερὸν στοιχεῖον δὲν διατηρεῖ τὰ ἴχνη τῶν αὐλακούντων τὰ ὑγρὰ του νῶτα ἐλαφρῶν σκαφιδίων μας, ἡ δὲ δαιμονία τῆς θυέλλης πνοῆ καὶ ὁ σκηνικός τῆς καίλακος βρῆμος καταπνίγουσι τὰς γοεράς κραυγὰς τῶν ἐπι τῶν βράχων συντριβομένων ἢ ὑπὸ τὰ ἀθηλάγα κύματα βυθιζομένων θνητῶν! Μάτην ἡ Ευρώπην ἀναμείνει ἐναγωνίως τὴν ἐπάνοδον τῶν παρατόλμων τῆς τέκνων, τὰ ὅποια ὁ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔρωσ καὶ τὸ παράβολον θάρρος ᾤδηγησαν ἴσως εἰς βέβαιον καὶ ὀδυνηρὸν θάνατον. Οἱ μῆνες καὶ τὰ ἐτη διαδέχονται ἀλληλα χωρὶς ἡ ἐλαχίστη εἰδήσις ἢ γραφῶδης τις φημὴ νὰ διαχύσῃ ἀμυδρότατον, ἔστω, φέγγος εἰς τὴν καλύπτουσαν τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν βαθυτάτην σκοτίαν. Τέλος, ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐκδίδει τὴν 9 Φεβρουαρίου 1791

διῆγγελμα δικτάσσον ἀναζητήσεως, δύο δ' ἐξερευνητικοὶ στολισκοὶ ἀναχωροῦσι μετὰ τινων ἐτῶν πᾶροδόν, ὁ μὲν ὑπὸ τὸν Δ' Ἀντρακασῶ, τῷ 1793, ὁ δὲ ὑπὸ τὸν Πέπερ-Διλλὸν καὶ Δυμῶν-Δ' Οὐρβίλ, τῷ 1826, ὅστις ὀνομάζει τὸ ἕτερον τῶν πλοίων του « Ἀστρολαβίον », εἰς ἀνάμνησιν τῆς ὀμνυμένου φρεγάτας τοῦ Λαπερούς, πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ὁποίου ἀπέπλει.

Ἡ τελευταία αὕτη ἀποστολή, μετὰ πολλὰς ἀγῶνας ἀνὰ τὰ ἀγνωστα ἐκείνα ἀρχιπέλαγη ἀνερευνησίαι, καταπλέει τέλος, τῆ 21 Φεβρουαρίου 1828, εἰς τὰς νήσους Βανικῶν, τὴν μεγίστην τῶν ὁποίων συναντήσας προηγουμένως ὁ Δ' Ἀντρακασῶ ὀνόμασε λίχιν καταλλήλως τῆσον τῆς Ἀναζητήσεως.

Φοβεραὶ ὑφαλοὶ καὶ πετρώδεις σκόπελοι περικυκλοῦσι τὰς ὑπερωκεανίους ταύτας νήσους, μεταξύ τῶν ὁποίων εἰσδύουσα ἀγρία ἡ θάλασσα, καθιστᾷ προβληματικὸν τὸν διάπλου καὶ τὴν προέγγισιν εἰς τὰς ἀκτᾶς τῶν νήσων τούτων, ὁ Δ' Οὐρβίλ εἰσεχώρησε θαρραλέως μεταξύ τῶν λιθινῶν αὐτῶν γιγάντων καὶ μετὰ μικρὸν τὸ « Ἀστρολαβίον » του ἠγκυροβόλει πρὸ τῶν παραλιῶν τῶν κακοφημῶν Βανικῶν.

Ὁ Ἀγγλος τὴν ἐθνικότητα, Διλλὸν, ὅστις ἀπεδιβάσθη εἰς τὴν νήσον, ἵνα λάβῃ πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τῶν ἀναζητουμένων, διὰ τὸ οἰκτρὸν ναυάγιον τῶν ὁποίων ἤτο ἡδῆ βέβαιον, ἄτε εὐρὴν μεταξύ τῶν βράχων ἐκείνων πλεῖστα συντριμμάτα τοῦ ἐπι αὐτῶν ἐξωκελιαντος « Ἀστρολαβίου », ἔμαθε παρὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ τόπου ὅτι πρὸ χρόνων πολλῶν, ὡς ἐνεθυμοῦντο, εἶχον φθάσει εἰς τὴν νήσον τινε κακοποιά τινα πνεύματα, ὧν ἡ κερκὴ ἔφερε δύο ὄψεις προεξοχὰς ἐνὸς ποδὸς μήκουσ ὡς ἕγγιστα. Καταφανές ὅτι, οὕτω λέγοντες, ὑπενόουν τοὺς δικῶχος πύλους τῶν γάλλων ἀξιωματικῶν. Κατόπιν, λεπτομερέστερον ἐξετάσας, καταβόρως νὰ μάθῃ ὅτι ἐν νυκτὶ Ἰσοφερέ καὶ θυελλῶδῃ τὰ δύο πλοῖα τοῦ Λαπερούς ἐσφενδονίσθησαν ὑπὸ τῆς μανιώδους καταϊγίδος ἐπὶ τῶν βράχων τῶν μεσημβρινῶν ἀκτῶν τῶν Βανικῶν, καὶ τὸ μὲν κατασυντριβέν καὶ διανογιέν, ἐβυθίσθη αὐθωρεὶ τὸ δὲ, ὀλιγώτερον βλαβέν, ἔμεινε ἐπὶ πολὺ ἡμίθραυστον μεταξύ τῶν θανατοτρόφων ἐκείνων πετρῶν.

Περὶ δὲ τῶν ναυαγῶν, κατ' ἀρχάς, οὐδὲν θετικὸν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ· καθότι οἱ ἐρωτώμενοι δυσχυρίζοντο ὅτι πάντες οἱ ἐπιβᾶται τῶν συντριβέντων σκαφῶν διεσώθησαν ἐπὶ τῆς νήσου των, καὶ ἐκεῖ, κατασκευάσαντες ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ μὴ βυθισθέντος πλοίου τινε ἕτερον μικρὸν σκάφος, μετὰ ἐργασίαν « ἐξ ἡ ἐπὶ τὰ σελινῶν » καὶ ἐπιβάντες αὐτοῦ, ἀνεχώρησαν ἀγνωστον ποῦ. Ἀλλὰ δὲν ἤργησε νὰ βιβιωθῆ ὅτι πάντες οἱ ἀτυχεῖς ἐκείνοι ναυαγοί, ἀποβιβασθέντες εἰς τὰ παράλια τῆς ἀξένου νήσου, εἶχον φονεῦθῃ καὶ καταβροχθισθῆ ἀγρίως ὑπὸ τῶν ἐντοπίων καὶ ὅτι τὰ κρανία των ἐχρησίμευσον, ἀκόμη καὶ τότε, πρὸς στολισμὸν τῆς εἰσόδου χωρίου τινος τῶν ἐνδοτέρων ἐμβρολημένα εἰς τὰ ἄκρα ζυλινῶν πασσάλων σχηματιζόντων θριαμβευτικὴν ἀψίδα! Ἄτυχῇ θύματ! Τὰ κρανία, τὰ τοσαύτην ἀπορασιατικότητα καὶ τοσοῦτὸ πνεῦμα ἐγκλειόντα, ἐπέτρωτο νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς κιονοκράνα τοῦ βαρβαρικοῦ τροπαίου τῶν κωνιβίων τοῦ—ὡς εἰρωνεία!—ὠκεανοῦ τῆς ΕΙΡΗΝΗΣ!

Πλὴν τῶν πληροφοριῶν τούτων, αἷτινες ἠνώρθωσιν ἐκ φρίκης καὶ ὀργῆς τὰς τρίχας τοῦ γενναίου ναυτοῦ, ὁ Διλλὸν ἠδυνήθη νὰ περισυναγῆ ἐν Βανικῶν πληθύν ἀντικειμένων, ἐκ τῶν ναυαγησάντων πλοίων ἐξαχθέντων ἢ καὶ ἐκβρασθέντων ὑπὸ τῆς θαλάσσης, μεταξύ τῶν ὁποίων περιεῖχοντο δύο ὀρείχαλκοι κώδωνες, ὧν ὁ μὲν ἐκοσμεῖτο δι' ἀνθέων κρῖνου, ὁ δὲ ἔφερε τὸ ἐπίγραμμα: « Basin m' a faite », νομισματὰ τινα ἀργυρᾶ, βᾶσις κηροπηγίου ἐκ γυγλυμμένου ἀργύρου, μία ἀλετικὴ μύλη καὶ τινα ἄλλα ἥττον σημαντικά. Μετὰ ταῦτα, οἱ θαλασσοπόροι μας ἐζήτησαν νὰ τοῖς ἐπιδειχθῆ τὸ μέρος τῆς καταβυθίσσεως τῶν δύο φρεγάτων, ἐκ τῶν μέρους δ' αὐτοῦ κατῶρθωσιν ν' ἀνασύρωσιν, ἐκ τινων ὀργυιῶν βάρους, ἀγκύρας, ὀρειχάλκινὰ τινα πυροβόλα, σφαιρας, ἀμορφα τεμάχια μολύβδου καὶ μεγάλην ποσότητα μολυβδίνων πλακῶν. Πάντα τ' ἀντικείμενα ταῦτα κατὰκινετῆται σήμερον ἐν τῷ Ναυτικῷ Μουσείῳ τῆς Γαλλίας.

Μετὰ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων οἱ τολ-

μηροὶ ἐξερευνητὰ δὲν εἶχον πλέον νὰ πράξωσιν ἄλλο τι εἰς τὰς νήσους ταύτας. Ἀλλ' ὁ Δ' Οὐρβίλ πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὰς ἀποτροπαίους ἐκείνας ἀκτᾶς, αἷτινες ἔθηκαν τὸσον ἀπείστον τέμα εἰς τὰς πολυκινδύνους ἀνιχνεύσεις του, ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ ἐπ' αὐτῶν μνημεῖον τῆς φρικώδους καταστροφῆς ἧς αἱ λεπτομέρειαι ὡς πληγαὶ δηλητηριώδους μαχαίρας ἐπλήσαν τὴν εὐγενῆ του καρδίαν. Ἐφ' ἐνὸς λοιπὸν τῶν ἀπορρώγων ἐκείνων βράχων ἀνήγειρε σεμνὸν ζυλινὸν μνημεῖον, ἐν εἶδει ὀβελίσκου, εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐργάστησαν πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα τοῦ « Ἀστρολαβίου » καὶ ἐφ' οὐ ἐχαράχθη τὸ ἐν τῇ ἀπλότητι του πολυσήμαντον ἐπίγραμμα:

« Τῇ μνήμῃ τοῦ Λαπερούς
καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ
ὑπὸ « Ἀστρολαβίου »
ἡ 14 Μαρτίου 1828 »,

Ὁ μεγάλῳρων ναυτῆς καὶ περιφανὴς κατόπιν θαλασσοπόρος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιγράψῃ ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐκείνου τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ εὐγενῆ τῆς ἐπιστήμης θύματα τὸ ἴδιον ὄνομα, ἀλλ' ἐγράφε τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου του, ὑποδηλῶν ἴσως τὸ ὀμνυμὸν πλοῖον ἐκείνου, τὸ ἐπὶ τῶν βράχων συντριβέν καὶ ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὴν πρώτην ὄλην διὰ τὴν ἐπιτάφιον ταύτην στήλην...

Τοιοῦτο τὸ τέμα τοῦ ἐνδοῦ θαλασσοπόρου. Καί, μόνον τὸ ἀπλοῦν τοῦτο μνημεῖον ὑφῆται ἤδη ἐπὶ τῶν πετρῶν τοῦ Βανικῶν ὡς ἔσχατον ἔγχος ἀλλὰ καὶ περιφανὲς πειστήριον τῆς φρικώδους καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀδυνηροῦ θανάτου, ὃν οἱ ἀπτόητοι ὠκεανοπόροι εὐρον μεταξύ τῶν ἀποτροπαίων ἐκείνων βράχων καὶ τῶν ἀξένων ἐκείνων ἀκτῶν. Ἀγῆρας ἡ μνήμη τῶν ἠρώων ἐκείνων, οἷτινες μετὰ θάρρους ἀδαμάστου καὶ αὐταπαρνησίαις ὑπερβαρῶπου, προσέφερον ἐαυτοῦς ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν ἱερὸν θυμὸν τῆς Ἐπιστήμης, διαλύσαντες ἐν τῷ ζῆντι αἱματὶ των τὴν ζοφεράν ἀχλύν, ἧτις ἐπεκάλυπτε τὰς ὠκεανίαις ἐκείνας ἐκτάσεις.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ Ὀκτώβριον 1890. Η. Ι. ΟΙΚ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΔΙ' ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

Συζητᾶται ἤδη ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ σχέδιον ἐκδρομῆς πρὸς τὸν βόρειον πόλον δι' αεροστάτου, ὅπερ προσηχῶς μέλλει νὰ ἐκτελεσθῆ ὑπὸ δύο μελῶν τῆς ἀνωτέρας σχολῆς τῆς ἀεροπορικῆς ναυτιλίας, τοῦ κ. Βεζανσῶν ἀεροναύτου καὶ τοῦ Ἑρμίτου ἀστρονόμου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἐξόχου μαθηματικοῦ κ. Καρόλου Ἑρμίτου.

Ὁ πρῆσβυτερος τῶν δύο τούτων ἀεροναυτῶν ἄγει ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδρομῆς ταύτης εἶναι ἡ ἐξακριβωσις τῆς ὑπάρξεως ἐν τῷ μαγνητικῷ πόλῳ ὕδατος, γῆς ἢ πάγων, ἢ πρόσκτησις πλήρους συλλογῆς τοπογραφικῶν φωτογραφικῶν τῶν ἀγνώστων ἐκείσε χωρῶν, ὡς καὶ σειρᾶς μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων.

Τὸ ὄλικον τῆς ἐκδρομῆς θ' ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς αεροστάτου πληρωθησομένου ἐκ καθαρῷ ὑδρογόνου 15,000 κυβικῶν μέτρων καὶ δυναμένου νὰ ἀνεγείρῃ βάρους 16,500 χιλιogramμῶν. Τὸ αεροστάτον θὰ σύγκηται ἐκ δύο στρωμάτων σινικῆς μεταξίνης ὀθόνης, φερουτῆς ἀνοχῆς πῆσιν 1,000 χιλιogramμῶν ἐκαστῆ, ἥτοι 2000 χιλιogram. ὄλικῆν πῆσιν, πρὶν ἢ διαπλασιασθῆ.

Τὸ περικάλυμμα θὰ ἦναι ἠλειμμένον ὑπὸ ἐιδικῷ βερνικίῳ ἐντελῶς ἀδιαχωρήτου, ἔχοντος ὡς βᾶσιν τὸ κολλῶδιον καὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ εἶναι ἴδια ἐφεύρεις τοῦ κ. Ἑρμίτου.

Τὸ αεροστάτον τοῦτο θὰ φέρῃ τέσσαρας μικρὰς ἀεροπόρους σφαιρας 50 κυβικῶν μέτρων χωρητικότητος, προωριμέναις διὰ τὴν ἀνω τοῦ βορείου πόλου ἀνύψωσιν των πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τῶν ἀερίων ρευμάτων, καὶ τέσσαρας ἐτέρας τοιαύτας σφαιρας 350 κυβικῶν μέτρων χωρητι-

κότητος, αἱ ὁποιαὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ὅπως ἐφοδιάζωσι τὸ κύριον αεροστάτον διὰ τὸ ἀναγκαιῶν αὐτῷ ἀερίων.

Προσδεδεμένα δὲ ταῦτα εἰς τὴν δικτυώτην περιφέρειαν τοῦ μεγάλου αεροστάτου, θὰ καθοδηγῶνται ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ διὰ μέσου τροχαλίας, καὶ θὰ διευθύνωνται ὑπὸ τῆν ἐξασφαλιστικὴν ἐπιστομίδα τοῦ μεγάλου αεροστάτου, ἐνθα ἡ μεταφορὰ τῶν ἀερίων θὰ ἐνεργῆται εὐκόλως. Μεθ' ὅ οἱ ἀεροναῦται δύνανται ν' ἀπαλλαχθῶσι τοῦ περικαλύμματος τῶν κενῶν τούτων αεροστάτων, ἀτινα οὕτω θέλουσιν ἐλαττώσει τὸ νεκρὸν αὐτῶν βάρους.

Ἡ ἐξασφαλιστικὴ ἐπιστομις θὰ ἀνοίγηται μόνον ὑπὸ πίεσιν δέκα χιλιοστομέτρων ὕδατος.

Πρὸς παρεμπόδισιν τῆς μεγάλης ἀνυψώσεως τοῦ αεροστάτου καὶ ὅπως διατηρηθῆται τοῦτο ἐν ἀποστάσει τινὶ ὠρσιμῇ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, δυναμένων οὕτω τῶν ἀεροναυτῶν νὰ λομβῆνωσι τὰς φωτογραφικὰς αὐτῶν παρατηρήσεις κανονικῶς, οἱ κκ. Ἑρμίτης καὶ Βεζανσῶν θὰ προσδέσωσι εἰς τὴν σκάφην αὐτῶν ὀδηγόν τινα (τοῦ Rope), σημαντικοῦ βάρους, ὅστις κατὰ τὰς περιστάσεις θὰ σύρηται ἐπὶ τῶν πάγων, ἢ θὰ πλῆθῃ ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ὅστις ἐν περιπτώσει ὑπερβολικῆς ἀραιώσεως τοῦ ὑδρογόνου, θὰ δύνεται νὰ κρατήσῃ τὸ αεροστάτον ὡς ἄγκυρα κινητῆ, ὡς αὐτόματος ἐπιφορτιστής, ὅστις θὰ ἀφαιρήσῃ τὸ ἔμμα ἀναλόγως τῆ ταχύσεως τοῦ σχοινοῦ τοῦ ὀδηγοῦ, καὶ θὰ διασκεδᾷ τὰς διαρρήξεις τῆς ἰσορροπίας.

Ἡ σκαφίς, οὐσα κεκλεισμένη οὕτως ὥστε νὰ προφυλάττῃ τοὺς ἀεροναῦτας ἀπὸ τῆς πολλῆς ἐντάσεως τοῦ μεγίστου ψύχους, θελεῖ κατασκευασθῆ ἐκ ζύλου ἰτέας κεκαλυμμένης διὰ χαλυβδίνου θώρακος.

Θὰ ἐμπεριέχῃ δὲ ἡ σκαφίς ἐκτὸς τῶν δύο ταξειδιωτῶν καὶ τῶν μηχανημάτων αὐτῶν, ὀκτώ κύνας, ἐν ἐληκθρον, μικρὰν λέμβον ἀκαταπόντιστον, ζωοτροφίας δι' ἑνα μῆνα καὶ ποσότητὰ τινα ὕδατος, ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ὡς ἔμμα πρὸς παρεμπόδισιν δὲ τῆς ψύξεως τοῦ θὰ γίνῃ χρησις χημικῶν μέσων. Ἀνωθι τῆς στεγανῆς σκάφης θὰ ὑπάρξῃ μικρὰ τις γέφυρα διὰ τὴν ἐλευθεράν ἐξωτερικὴν κυκλοφορίαν τῶν ἀεροναυτῶν. Οἱ προμνημονευθέντες διερευνητῆαι θ' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τινος γαλλικοῦ λιμένος καὶ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ δύο ἀτμοπλοίων, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἡ ὄλικη διάρκεια τῆς ἐκδρομῆς ταύτης συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ὑπελογίσθη εἰς ἑξ μῆνας. Ἡ δὲ δαπάνη ἀνέροχεται εἰς 560,000 φράγκα, ἐξ ὧν 60,000 θὰ δαπανηθῶσι διὰ τὸ αεροστάτον καὶ 500,000 φρ. διὰ τ' ἀπαιτούμενα μέσα, πρὸς μεταφορὰν, γόμωσιν καὶ προμύθησιν τῶν ἐπιστημονικῶν εἰδῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ πολλαὶ καὶ λεπταὶ φροντίδες, αἰ ἀπαιτεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ αεροστάτου, ἢν θὰ διευθύνωσιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ κκ. Βεζανσῶν καὶ Ἑρμίτης, αἱ ἐπιμελεῖς ἐργασίαι πρὸς παρασκευὴν καὶ ἐπιτυχῆ ἐκβασιν πρωτοφανοῦς ἐκδρομῆς ἀπαιτοῦσι χρόνον ἀρετόν ἢ ἀναχώρησις των ἀπερασίση νὰ γίνῃ τὸν Μάϊον τοῦ 1892.

ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΤΟΡΠΙΛΟΦΟΡΟΝ «ΠΕΡΑΔ»

Ὁ ὑποπλοίαρχος τοῦ ἰσπανικοῦ ναυτικοῦ Ἰσακ Περάλ, ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὑποβρυχίου πλοίου, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα του, ἔκαμε τὰς ἀκολουθούσας ἀνακωνώσεις περὶ τοῦ πλοίου του:

Τὸ ὑποβρυχίον *Peral* κινεῖται διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ διὰ μέσου συμπυκνωτῆρων, αἱ δὲ μηχαναὶ ἀναπτύσσωσι δύναμιν 60 πραγματικῶν ἵππων, με ἑντασιν ρεύματος μίρηι 500 volts.

Διὰ νὰ βλέπη τις τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης συμβαίνοντα, τὸ πλοῖον φέρει ὀπτικὸν τι μηχανήμα κατασκευασμένον διὰ πριματίων καὶ φακῶν, ὅπερ ἐνταῦθ χρησιμεύει πρὸς ἀνύψωσιν τῆς τορπίλλης. Ὁ πρὸς ἀναπνοὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ ὑπηρετούντων δώδεκα ἄνδρῶν ἀναγκαῖος ἀῆρ χορηγεῖται, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ μέσου τοῦ

πιεσιμένου αέρος, και αφ' ετέρου δια μηχανικού οργανισμού, οστις διευκολύνει την άνκνένωσιν του εσωτερικού αέρος δια μόνης της αναδύσεως του περιφερικού θόλου του πλοίου.

Μολονότι δὲ ἡ λέμβος αὕτη εἶναι μικρῶν διαστάσεων, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Περάλ, δύναται νὰ ἐξασκῆται εἰς ἐξακοσίων μέτρων ἀπόστασιν τρεῖς αὐτομάτους τορπίλλας συστήματος Whitehead διὰ μέσου τῆς ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀναδύσεως τοῦ ὀπτικοῦ θόλου. Τοῦτο ὀριστικῶς ἀπεδείχθη ἐν τοῖς ἐν Γαδείροις γενομένοις πειράμασι.

Ἐν τέλει δ' ἄς εἰπωμεν, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ ἐφευρέτου, ὅτι τὸ *Peral* ἔβη εὐθέως ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ εἰς βίας δέκα μέτρων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς ἐπιφορτισθῆ ἐπιτήμιος ἐπιτροπή τις νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐξαχόμενα τῆς ἰσπανικῆς ὑποβρυχίου ταύτης λέμβου, ἥτις κατιδοῦσα τὰς ἁλλείψεις αὐτῆς ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἀπεφάνθη ἐσχάτως κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ συστήματος τούτου ἐν τοιοῦτῳ μεγέθει καὶ ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ἐτέρων εἰς μεγαλιέτερον σχῆμα.

Ἄλλὰ, ὡς ἐνόησε φαντάζεται τις, ὁ κύριος Περάλ δὲν θέλει νὰ θεωρήσῃ αὐτὸν ἠττημένον καὶ προετοιμάζεται δυνάμει τοῦ νέου ἀξιώματος του ὡς βουλευτοῦ νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐν τούτοις, ὡς φαίνεται, ἡ ὑποβρυχίου λέμβος *Peral* δὲν διαφέρει οὐσιαστικῶς τοῦ ὑποβρυχίου γαλλικοῦ ὁ *Gouache*. Ὡς τὸ *Peral*, ὁ *Gouache* κινεῖται διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ διὰ μέσου συμπυκνωτῶν, ὡς ἐκείνος καὶ οὗτος φέρει τὸ ὀπτικὸν μηχανήμα δι' οὗ κατοπτεῖται ὁ περίξ ὀρίων, διοικεῖται ἀνευ δυσκολίας καὶ λειτουργεῖ ὑπὸ τὸ ὕδωρ.

Ἡ μόνη ἀξιοσημείωτος διαφορὰ εἶναι, ὅτι ἡ μὲν ὑποβρυχίου λέμβος *Peral* ἐκτοξεύει τορπίλλας, ἐνῶ ὁ *Gouache* στερεῖται πολυεργαίων ὀπλων.

ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΠΡΟΣ ΚΑΘΥΣΤΑΚΑΣΙΝ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐλαίου ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀρχίζει νὰ γενικεύεται. Οὐδέις σχεδὸν πλέον ὁ ἀμφιβάλλον σήμερον εἰς τὴν ἐπιπέσοιαν τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἢ δὲ κατακινεῖται εἰς τὴν ἐξέυρεσιν διαφορῶν μέσων πρὸς εὐκολότεραν διάχυσιν τοῦ ἐλαίου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ δὴ κατεσκεύασαν ὀβιδας ἐλαιοφόρους πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαχύσεως ἐν μακρῆς ἀποστάσει τοῦ ἐλαίου, καὶ διευκολύνουσιν οὕτως ἐν παραδείγματι, τῆς εἰσόδου πλοίου τινὸς εἰς διώρυγα ἀπόροστον ἐνεκα τῶν κυμάτων.

Ὁ κ. Τρούμπλε ἐπαρουσίασεν ἀπὸ τοῦ 1888 ὀβίδα ἐλαιοφόρον ἐν τῇ κεντρικῇ ἱταίρειά τῆς διχοώσεως τῶν ναυαγῶν.

Ὁ κ. Μείσελ, ἀξιωματικὸς τοῦ πλοίου Βέρρα, ἐκ Βρέμης, μετεχειρίσθη ὡσαύτως πυραύλους ἐλαιοφόρους.

Ὁ κ. Σίλας τέλος, πρὸς ὃν ὀφείλεται ἤδη ὁ φεγγιόβλος ναυαγοσώστης (1) κατεσκεύασε καὶ αὐτὸς ὀβίδα τινά, ἥτις ἐσχάτως ἰδοκίμασθη ἐν Γαλλίᾳ, Γάβρῃ καὶ Λοριάν καὶ ἐπὶ πλοίου τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ τῆς Γαλλίας. Τὸ νέον τούτου εἶδους βλήμα ἀποτελεῖται ἐκ μεγάλου κοίλου κυλίνδρου ἐκ ξύλου 46 ἑκατοστομέτρων ὕψους, καὶ 6—7 ἑκατοστομέτρων πλάτους. Τὸ κενὸν τοῦ βλήματος τούτου περιέχει 300 περίπου γραμμάρια ἐλαίου. Το ξύλον εἶναι ἐντελῶς περιηλειμμένον ἐκ κομμολάκας, ἵνα μὴ ποτιζήται, τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τοῦ πυθμένου προσκίβεται ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῆς πυριτίδος διὰ τινος στερογγύλης μεταλλίνης πλακῆς, ἡ ὅβις δὲ ἀπάσα ἀπὸ τῆς κορυφῆς σχεδὸν μέχρι τῆς βίαςεως περιβάλλεται συστροφικῶς διὰ πολὺ ἐσφιγμένου λευκοῦ σύρματος.

Ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς βίαςεως τῆς ὀβίδος ὑπάρχει κυκλικὸς λαίμας, ἐφ' οὗ προσδένεται στεφάνη ἐκ φελλοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξασφαλίσσεως τοῦ πλωτοῦ τοῦ μηχανήματος τούτου. Ἀνωθι τοῦ φελλοῦ ὑπάρχουσιν ὀπαί, αἵτινες θέτουσιν εἰς ἐπικοινωνίαν τὸ ἐλαϊον μετὰ τῆς θαλάσσης. Ἡ κεφαλὴ τοῦ

(1) Μέγας φελλὸς βαλλόμενος ἢ ριπόμενος εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς βοήθειαν τῶν πνιγμένων.

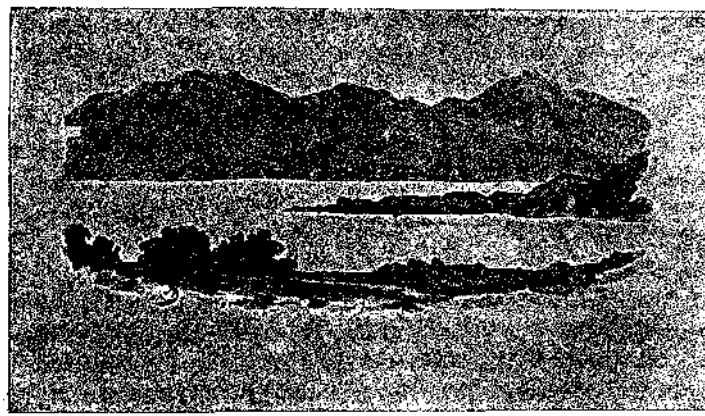
MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἤδη, εἶναι πολὺ ἄργα διὰ νὰ εἰσέλθω ἐκ νέου εἰς τὴν παλαιὰν ὁδόν. Ἀπὸ δέκα ἐτῶν τρέχω ἀνὰ τὸν κόσμον, ἐφόνευσα ἕναν ἄνθρωπον, καὶ ἤδη εὐρίσκουμαι ἐν Χανίω μετεμφιεσμένη εἰς κόρην τοῦ χαρμίου!

Ὡ! ὄχι προτιμῶ νὰ ρίψω τὸν περὶ τῶν ὄλων κῦβον. Οἱ φρόνιμοι μὲ ἀποκαλοῦσι τρελλήν, αἱ δὲ κακαὶ γλώσσαι θὰ εἰπωσιν ἤδη περὶ ἐμοῦ τὰ αἰσχιστά. Τί μὲ μέλλει; μοῦ εἶναι ἀδιάφορον, ἄς εἰπωσιν ὅτι θέλουσι. Εἶμαι Λωραίνις, ὅπως καὶ ἡ Ἰωάννα Ἀρχία, ὃ δὲ πατὴρ μου ἦτο λοχαγὸς τῶν ζουάβων. . . . Ὡστε, τί λέγετε μὲ λαμβάνετε μαζί σας;



— Ἐλθέ, ἴσως δὲν θὰ ἴσασαι ἡ μόνη μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

— Τότε δότε μου μίαν στολὴν εὐζώνων καὶ ὀπλα, διότι στενοχωροῦμαι μὲ τὰ ἐνόδματα αὐτὰ τῆς ὀδαλίσσης, ὁμοιάζουσα μᾶλλον πρὸς ἄνδρα ἐνδεδομένον γυναικεῖα φορέματα. Ὁ καφεπώλης τῆ ἐπρομήθειαν ἀμέσως τ' ἀναγκαιοῦντα,

φουστανέλλαν, περικνημίδας, τζαρούγια, γελέκιον καὶ λοιπὰ τὰ ὁποῖα τῇ ἡρμοζόν τῶσον καλά, ὥστε ἦτο τρέλλα νὰ τὴν βλέπῃ τις. Οὐδέποτε γυνὴ φαίνεται σεμνοτέρα, κοσμιωτέρα καὶ σεβαστοτέρα ἢ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀνδρικήν στολὴν. Ἐλαφρὰ, ζωηρὰ, χαριεῖς, μεγαλοπρεπῆς, μὲ τὸ ὄψος ἐκεῖνο τῶν ἀγιοπαίδων τῶν Παρισίων, ἀλλ' ὑπερήφανος ὡς ὁ Ἰππόλυτος, ἀπεθάρμυνε τὸν θιατῆν. . . Ποῦ ἦσο τότε, καλὲ κύριε Βουγᾶ, νὰ ἐβλεπῃς τὴν δεσποινίδα Ραμῶ;

Ὅτε ἡ μετεμφίσεσις συντελήθη, ἠκολούθησαν ἐλευθέρως καὶ μετὰ θάρρους τὸν Κώστα Θεοχάρην ἐν τῇ νυκτερινῇ αὐτοῦ ἐκδρομῇ, καὶ μάλιστα ἐχρησίμωσεν αὐτῷ ὡς φρουρόν, ἐνῶ οὗτος ἀποκόψας κλάδους τινὰς ἐκ τῶν παρακειμένων δένδρων, προσέδεσε μεμαραμένα τινὰ ἄνθη λεμονέας, ἅτινα μεθ' ἑαυτοῦ ἔφερε, σχηματίσας οὕτω μικρὸν στέφανον, ὃν ἐφόρασαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς οἰκίας τῆς Ραλλοῦς.

Τὰ ἄνθη ταῦτα, αὐτὴ τὰ ἀνεγνώρισεν τὴν πρωΐαν, διότι ἦσαν ἐκεῖνα ἅτινα ἔφερε τὴν ἡμέραν τῶν γάμων τῆς, καὶ τὰ ὁποῖα ὁ Κώστας τῆς ἀφῆρεσεν ἐκ τοῦ στολῆος τῆς κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην τῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει συνεντεύξεως τῶν.

βλήματος φέροι κοιλότητα, ἐν ἣ τίθεται φωσφοροῦχος τίτanos, οστις ἀνάπτει ἅμα τῇ ἐπαφῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταύτῳ σημειοὶ τὴν θέσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀβίδος ταύτης ἐν τῇ θαλάσσῃ. Πρὶν ἢ ριφθῇ τὸ βλήμα, προσκολλᾶται χάρτης πρὸ τῶν ὀπῶν πρὸς παρεμπόδιον τῆς ἐκροῆς τοῦ ἐλαίου ἐν ὄρα τῆς ἐκπυροστροφίσεως, καὶ μετὰ τοῦτο τοποθετεῖται ἐν τῷ ὀλμῳ. Δύναται τις ἐπίσης νὰ ἐκσφενδονίσῃ τὸ βλήμα τοῦτο καὶ διὰ τῆς χειρὸς, διὰ μέσου σχοινοῦ, ἀπαρallάκτως ὡς ριπόμενον λίθον διὰ τῆς σφενδόνης.

Αἱ γενόμεναι δοκιμαὶ ἐν Γάβρῃ καὶ Λοριάν ὑπῆρξαν εὐχάριστοι, καὶ ἐπανελάθον ταύτας ἐν τινὶ πλοίῳ ἐκσφενδονίσαντες τὸ βλήμα ἀπὸ τίνος ὄλμου. Ἡ ὀβίς ἔπενεν εἰς ἀπόστασιν 360 μέτρων, ἔλαβε θέσιν πλαγίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἀμέσως κἀθετον. Ἡ φεγγιόβλος προπαρασκευὴ ἤναψε καὶ ἐπίδειξε τὸ μέρος τῆς πτώσεως τῆς ὀβίδος. Αἱ χάρτιναι ταινίαι ἀπεσπασθησάν διὰ τῆς ὑγρᾶσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ἔλαιον ἔρρουσεν βαθμυδὸν ταλαντευομένου τοῦ βλήματος, ὅπερ οὕτως ἐκενώθη ἐν διαστήματι δώδεκα λεπτῶν τῆς ὥρας. Ὅτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης λεπτὸν στρώμα ἐλαίου ἐπεφάνη καταπαῦσαν τὸν παφλασμὸν τῆς θαλάσσης.

Ἡ ἐλαιώδης συνδὼν ἐκάλυψε περιφερικὴν ἑκτασιν θαλάσσης μέχρις 900 περίπου μέτρων.

M. M.

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Ἡ ἰδέα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς φωτογραφίας πρὸς ἀποτύπωσιν τῶν οὐρανίων σωμάτων δὲν εἶναι νεωτέρα ἅπ' ἐναντίας δὲ δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι, οἱ σοφοὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Nicperce καὶ Daguerre, καθ' ἣν οὗτοι ἐφῆυρον τὴν φωτογραφίαν καὶ ἀπεκάλυψαν τὰ θαυμάσια αὐτῆς ἐξαχόμενα, συνέλαβον τότε τὴν ἐν λόγῳ ἐπίνοιαν.

Πλὴν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπισήμως διευτυπώθη μόλις τῷ 1887, ἐν τῷ πρώτῳ ἀστερονομικῷ Συνεδρίῳ. Ἐν τῷ δευτέρῳ γενομένῳ Συνεδρίῳ κατὰ τὸ ἔτος 1889, ἐγένετο ἐπίσης ἀρκετὸς λόγος περὶ τούτου, καὶ τέλος ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τελευ-

ταίῳ, ὅπερ θέλει συνέλθει ἐν Παρισίοις τῇ 31 Μαρτίου 1891, θὰ ὀρισθῶσιν τελειωτικῶς οἱ ὅροι τῆς ἐκτελέσεως.

Κατὰ πρῶτον ἐξεραρόσθη ἡ εὐχή, ἵνα μόνη ἡ Γαλλία ἐκτελέσῃ τὸν οὐράνιον Χάρτην. Καὶ θὰ ἦτο τοῦτο δυνατόν, εἴαν ἀντὶ νὰ συγκεντρωθῶσιν ἀπαντὰ τὰ γαλλικὰ Ἀστεροσκοπεῖα ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, ἐγκαθιδρύοντο τοῦλάχιστον ἐν ταῖς ἰσημερινοῦ χώρας ἢ ἀνταρκτικῆς γαλλικῆς ἀποικίας, ὡς π. χ. ἐν Γουιάνη ἢ Σενεγάλη, Ταίτη, Νέα Καλιδονία, νήσῳ τῆς Ἐνώσεως.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, τὸ συντελεσθησόμενον τοῦτο ἔργον ἐνέχει τοσαύτην σημαντικότητα καὶ τοσαῦτον παγκόσμιον ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον, ὥστε δὲν εἶναι δυνατόν ἢ νὰ ἐπικροτῆσιν εἰς τὴν γενικὴν καὶ ἰσχυρὰν συμμετοχὴν τῶν διαφόρων πεπολιτισμένων ἠθνῶν καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν διασημότητων τῆς ἐποχῆς μας ἀστρονόμων, ὧν ἀνευ ἡ ἐκβασις τοιούτου γιγαντιαίου, λεπτοῦ καὶ δυσχεροῦς ἔργου δὲν ἦελε εἶσθαι δυνατόν ν' ἀχθῇ τοσαῦτον εὐκόλως καὶ μονομερῶς εἰς πέρα.

Ἐπιτροπή τις, ἥτις εἶχεν ἐπιφορτισθῆ εἰς τὴν προκαταρκτικὴν ἐπεξεργασίαν τῆς διανομῆς τοῦ οὐρανίου ἐδάφους κατὰ τμήματα, προσδιώρισεν ἤδη ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν Ἀστεροσκοπειῶν τὴν ζώνην ἣν ὀφείλει νὰ φωτογραφῆσῃ, διατηρήσασα τὴν ἐφ' ὅσον ἦν δυνατόν ἴσῃν διανομὴν, σεβασθεῖσα καὶ ἐξασφαλίσασα κατὰ πρῶτον λόγον τοὺς ὅρους τοὺς ἐγγυωμένους τὴν ἐπιτυχὴ καὶ καλλίστην ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἐκαστον δ' ἀστεροσκοπεῖον θέλει ἐκτελέσει, ἐν τρισὶ σειραῖς, ἐξακόσια ἕως ἑπτακόσια φωτογραφικὰ ἐκτυπᾶ.

Ἀστὴρ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

Ὁ ἄνθρωπος τυγχάνων ἀπανταχοῦ τῆς γῆς παρῶν, τὸ δὲ γένος αὐτοῦ ὦν φύσει καὶ εἰδικότητι κοσμοπολιτικόν, συνεδίωχεν μετὰ ὅλας τὰς κράσεις τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ διὰ τὰ κλίματα. Συναντᾷ τις αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους τῶν καυσι-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἀπὸ ἐπιστρέψαν εἰς Σφακίᾳ, ἡ δεσποινὶς Ραμῶ ἤρχισε νὰ σκέπτηται τὰς συνεπίαις τῆς τολμηρᾶς καὶ παραφόρου ἀποφάσεως, ἣν εἶχε λάβει. Συνειδηθὴν δὲ νὰ προσέχῃ πολὺ εἰς τὰς λογοκρισίας ἄς ἡ διαγωγή αὐτῆς ἡδύνατο νὰ τὴν ἐκθέσῃ, αὐτὴ, τὸ ἐλευθερὸν διαβατικὸν πτηνόν, ὡς συνήθως ἀπεκάλει ἐαυτήν, κἀπως ἐπέθυμει νὰ ἐλαφρώσῃ τὴν συνειδησὶν τῆς ἐκ τοῦ βάρους, ὅπερ ἤρχιζε νὰ τὴν ἐπιβαρύνῃ καὶ νὰ μὴ ἀπωλήσῃ διὰ μᾶς καὶ τοσοῦτον ἀποτόμω; τὴν ὑπόληψιν ἢ παρὰ τῆς τῶν φίλων καὶ γνωρίμων αὐτῆς ἔχαιρον ἐτι.

Μεταξὺ τούτων συγκατελέγετο καὶ ὁ κ. Βουγᾶς. Πρὸς ἐκπλήρωσιν δ' ἐν ταύτῳ καθήκοντος καὶ ὑποχρέωσσεως ἦν ὀφείλε καὶ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἐαυτήν, ἀπεφάσισε νὰ τοῦ ἀνοίσῃ ἐλευθέρως τὴν καρδίαν τῆς, καὶ νὰ διαβάσῃ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς, ὅπως οὕτως ἀπομακρύνῃ μὲ θυσιᾶν πλήρους καὶ νομίμου ἐξομολογήσεως τὴν παρεξήγησιν τῶν πραγμάτων, ἅτινα ἄλλως μανθάνων ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἡδύνατο νὰ σχηματίσῃ τὴν μᾶλλον ἄδικον καὶ ἀνεπιεικῆ περὶ αὐτῆς ἰδέαν.

Καὶ ἀμέσως λαβοῦσα χάρτην καὶ γραφίδα ἔγραψε ὡς ἔξῃς. . . . Ὅχι, δὲν ἐγενόμην ἡ παλαλακίς τοῦ Κώστα Θεοχάρους. Θὰ σὰς τὸ εἴπωσι τοῦτο ἴσως, θὰ σὰς τὸ βεβαιώσωσι, πλὴν νὰ μὴ τὸ πιστεύσητε, καὶ ἀρετε αὐτούς! ἄς λέγωσιν. Εἰς ὑμᾶς ὅμως τὸν πατέρα μου, θὰ εἴπω ἐν τούτοις ὄλην τὴν ἀλήθειαν. . . Τὸν ἀγαπῶ. . . ἀλλ' ὁ τάλας δὲν τὸ ἐνόησε ἀκόμη. . . διότι ἡ Ραλλοῦ ἀπασχολεῖ πᾶσα του τὰς σκέψεις, καὶ διὰ νὰ ἴμαι ἐπ' ἀρκετὸν ἀκόμη εὐτυχῆς, πρόπει νὰ μὴ μάθῃ ταῦτο ποτε. . . Ἐὰν ἀπῆρπιτε τὸν ἔρωτά μου, θὰ ἦσθανόμην ἀμέσως ἐμαυτὴν οὐτιδανῆν, προσδεδημένην, ἐγκαταλειμμένην, καὶ θ' ἀπέθνησκον ἀπὸ αἰσχος. . .

Ἐὰν δὲ μ' ἠγάπα. . . Ὡ! πῶς νὰ σὰς τὸ ἐξηγήσω; Ἄ! ἰδοὺ ἐν παραδείγματι.

Ἴδού, ἐν τῷ κήφῳ τῆς μονῆς ἐνθα ἐδιδάχθην τὴν ὀρθογραφίαν καὶ ἀμάθειαν τοῦ πραγματικοῦ βίου, ὑπῆρχε μία ἀπιδέα, ἥτις παρῆγε πολὺ ὄρατα καὶ μικρὰ ἀπίδια, διεγείροντα τὴν ὄρεσιν ἐκ μόνης τῆς θέας, ἦσαν δὲ μάλιστα εὐώδη καὶ θαυμάσια ὡς τὸ ἡλεκτρον. Σὲ βεβαίῳ ὅτι ὁ σίελος ἐπλήθει τὸ στόμα τοῦ βλέποντος ἀπλῶς αὐτά. Ἄλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ ἐγγίσῃ τις, διότι ἦσαν ἐπικινδύνα.

Τὰ ὀνομάζου, μὴ φαίνεται, ἀπρηγορημένον καρπόν, διότι ὅστις τὰ ἐγγίξῃ συλλαμβάνεται εἰς τὴν παγίδα. Εἰς τοιοῦτον λάθος μόνον οἱ εὐθελῆς ἐμπίπτουσιν. Ἐγὼ, μὴ φοβείσθε δὲν ὑπῆρξα τοιαύτη. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τί γεννᾶται ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ ὠραιότατου ὕδατος πρὸς τὸ ὠραιότατον πῦρ; ἄσχημοι μαῦροι ἀθρακικὲς καπνίζοντες. Ἄλλως ὅμως συμβαίνει, εἴαν μόνον τὸ ἥσυχον ὕδωρ ἀρκεῖται ἀντανακλῶν τὴν λάμπην τῆς ἀνημμένης ἐστίας ἐπὶ τῆς ὄχθης του.

Πλὴν ἄλλοτε ἀρκετὰ ὠμίλησάμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρὸς τί δὲ ἤδη νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ αὐτά;

Ὁ κ. Θεοχάρης ἐλπίζει, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐκτραγῆ μετ' ὀλίγον. Θὰ εἶναι χαριεῖς καὶ μεγαλοπρεπῆς, ἐν τῇ μέθῃ τῆς μάχης, καὶ ἐν τῷ μέτῳ τῶν ληστῶν του, διψῶντων αἷμα, ἐνῶ τὸ τηλεβόλον θὰ ἀντηγῆ εἰς τὰ ὄρη. Ἐκεῖ τὸν ἀναμένω. Ὡ! εἴαν ὁ πόλεμος διήρκει ἐφ' ὀρου ζωῆς! πόσον θὰ εὐχαριστοῦμην. . . πλὴν, δυστυχῶς, θὰ ἐπέλθῃ κατ' ἀνάγκην ἡ εἰρήνη, καὶ τὸ γόητρον τοῦτο θὰ καταπέσῃ. . .

Οὕτως, ἡ γενναία νεᾶνις ἐπρότιμα νὰ ἐξομολογήθῃ ἐνώπιον τοῦ ἠθικοῦ ἀσυμβιβαστοῦ, ὅπερ διεχώριζε αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Κώστα, καὶ νὰ καταδικάσῃ ἐαυτὴν ἀνεκκαλήτως παραιτουμένην τῶν ἠδονῶν ἀμοιβαίου ἔρωτος, ἢ νὰ τρέφεται μὲ ταπεινάς

κών πεδιάδων τῆς διακεκαυμένης ζώνης, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλυπτόντων τοὺς πολικούς τόπους πάγων.

Υπολογίζουσι κατὰ προσέγγισιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώντων ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χίλια ἑκατομύρια.

Ἀριθμοῦσι τρεῖς γενεάς ἀνά αἰῶνα, ἐξ ὧν ἐκάστη ἐκ 33 ἐτῶν. Ὑποτιθεμένης δὲ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ 5,829 ἔτους π. Χ. ὑπῆρξαν μέχρι τῆς σήμερον 175 γενεαί, ὧν 55 μ. Χ.

Ἐπὶ χώρου, ἐφ' οὗ ζῆ εἰς ἄνθρωπος ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ Σιβηρίᾳ, ζῶσιν 3 ἐν Νορβηγίᾳ, 14 ἐν Σουηδίᾳ, 36 ἐν Τουρκίᾳ, 52 ἐν Πολωνίᾳ, 63 ἐν Ἰσπανίᾳ, 99 ἐν Ἰρλανδίᾳ, 114 ἐν Ἑλβετίᾳ, 127 ἐν Γερμανίᾳ, 152 ἐν Ἀγγλίᾳ, 192 ἐν Ἰταλίᾳ, 224 ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ 1103 ἐν Μελίτῃ.

Οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς 3,064 διαλέκτους. Κατὰ δὲ τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Adelung. 587 ἐν Εὐρώπῃ, 237 ἐν Ἀσίᾳ, 276 ἐν Ἀφρικῇ καὶ 1264 ἐν Ἀμερικῇ, ἐξ ὧν ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ εἶναι αἱ μάλιστα ἐν χρῆσει.

Οἱ ἄνθρωποι προσθεύουσι πλέον τῶν χιλίων θρησκειῶν καὶ αἱρέσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ χριστιανικὴ καὶ μουσουλμανικὴ εἶναι αἱ κυρίως ἐξηπλωμένοι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν εἶναι σχεδὸν ἴσος. Διότι, εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐπὶ 40 παιδίων γεννῶνται τὰ 21 ἄρρενα, ἀλλ' ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ἐπὶ 40 παιδίων ἀποθνησκόντων τὰ 21 εἶναι ἄρρενα, ὥστε ἐν τῇ ἐφήβῃ ἡλικίᾳ ὑπάρχει ἰσοζυγία.

Τὸ τέταρτον τῶν κατοίκων μιᾶς χώρας κατοικεῖ τὰς πόλεις, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὰς ἐξοχάς.

φαντασίας, πρὸς τὰς ὁποίας τὸ πάθος συνήθως καταφεύγει πρὸς δικαιολογήσιν τῶν ἰδιοτροπιῶν του, καὶ εἶτα ὀπίσθεν αὐτῶν θωρακίζεται. Πλὴν ὅμως ἡ ἀριστοκρατικὴ ἰδιοσυγκρασία τῆς καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἔκλινον πρὸς ἀνίατον συμπάθειαν ἐξ ἧς δὲν ἠλπίζε νὰ χωρισθῇ ἀμείωτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ εὐθεία αὐτῆς κρίσις δὲν εἶχε μολυνθῆ ὑπὸ τῆς χιμαίρας τῆς ἀναπλάσεως τῶν ἡθῶν, τῶν ιδεῶν καὶ τῆς θρησκείας ἐκείνου ὃν ἡγάπα, οὐδὲ τῆς ἀνάγκης νὰ τῷ ἐπιβάλλῃ τὴν τυραννίαν τοῦ ὁμοφρονεῖν αὐτῇ, ἀλλ' ἐνόμισεν ὅτι θὰ ἦδυνάτο ἀκινδύνως ν' ἀφῆθ' εἰς τὰς ἀγκαλάς μυστηριώδους δι' αὐτὴν εὐτυχίας.

Αἱ πρώται ἡμέραι τῆς ἐν τῇ Κρήτῃ διαμονῆς αὐτῆς δὲν ἐσημειώθησαν δι' οὐδενὸς ἀξιοσημειώτου συμβάντος.

Ἡ Πύλη ἀνέβαλεν ἐπιτηδεῖωσ τὴν πρὸς τοὺς προκρίτους ἀντιπροσώπους τῆς νήσου ἀπάντησιν αὐτῆς, οὔτοι δὲ οὐδὲν ἀπεφάσιζον πρὸς τοῦτο.

Ὁ Κώστας διὰ τὰς τοὺς ἐξαναγκάσῃ εἰς ἐξέγερσιν, ἰδοκίμας νὰ διεγείρῃ μερικὰς ἐπαναστάσεις, καὶ ὡς ὁ Πέτρος ὁ ἐρημίτης, ἤρξατο νὰ ἀπαγγέλλῃ σταυροφορίας ἐν ταῖς κωμοπόλεσι καὶ ταῖς φρουρίσι. Ὁλόκληρος ὁ μὴν Ἰούνιος καὶ μέρος τοῦ ἐπομένου παρήλθον οὕτω.

Τὰ Σφακιά, τὸ Σέλινον, ἰδίως, καὶ ὅλη ἡ σειρά τῶν Λευκῶν ὀρέων, ἄντια καλοῦνται *Pila*, ὑπεσχέθησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦτο ἴσως διότι οἱ ὄρεοι τῶν ὕψηλων τοποθεσιῶν θεαίρων ἑαυτοὺς κάλλιον ἐξισφαλισμένους ἢ οἱ κατοικοῦντες εἰς τὰς πεδιάδας ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων ἐστρέφετο κατ' αὐτῶν, ἅτε γνωσκόντων καλῶς τὸ ἀπρόσιτον τῶν ἀποτόμων αὐτῶν βράχων.

Ἡ Σωσάννα Ραμὼ μεγάλην εὐχαρίστησιν εὗρισε ἐν εἰς τὸν

Ἡ μέση ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ τρίτον ἐνὸς αἰῶνος ἧτος 33 ἐτῶν. Εἰς τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα σβύεται μία γενεά.

Ἐκ τῶν γεννωμένων ἀνθρώπων τὸ τέταρτον ἀποθνήσκει πρὸ τῶν 7 ἐτῶν, τὸ ἕμισον πρὸ τῶν 17. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἕμισον τῶν ἐπιζώντων ἀνθρώπων ἀπολαμβάνει εὐτυχίματος, οὕτως στερεῖται τὸ ἕτερον ἕμισον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἴδου πίναξ πολὺ ἀκριβῆς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

Ἡλικία	ἀριθ. ἐτῶν.	Ἡλικία	ἀριθ. ἐτῶν.
1	—	33	60
2	—	38	70
3	—	40	75
4	—	41	80
5	—	42	85
6	—	42	90
7	—	41	95
10	—	40	96
20	—	33	97
30	—	28	98
40	—	22	99
50	—	17	100

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος βλέπομεν, ὅτι αἱ τύχαι τῶν πιθανοτήτων τῆς ζωῆς αὐξάνουσιν ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους, ὅτε ἡ θνησιμότης ἀποβαίνει λίαν ἀσθενῆς. Ἡ πιθανότης αὕτη ἐλαττοῦται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους, ἀλλ' ἐντεῦθεν μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ, ἡ μείωσις εἶναι λίαν ἀξιοσημειώτος, ὅση μᾶλλον πλησιάζομεν τὸν ἑκατοστὸν ἀριθμὸν, σύνθηες τέρμα τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου τῆς ζωῆς.

Ἐπὶ 10,000 ἀνθρώπων, εἰς μόνον φθάνει τὴν ἡλικίαν τῶν 100 ἐτῶν. Ἐπὶ 100 δὲ μόλις 6 φθάνουσι τὸ 60 ἔτος. Εἰς δὲ ἐπὶ 500 τὸ 80.

Υπολογίζοντες τὸν ἐπὶ τῆς ἀριθμὸν τῶν κατοίκων εἰς χίλια ἑκατομύρια, ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος 33,333,333. Καθ'

πλάνητα αὐτῶν βίου. Τὸ ἐσπέρας ἐκρουον εἰς τὴν πρώτῃν συναντημένην οἰκίαν, βέβαιον ὄντες, ὅτι θὰ εὕρισκον τὴν κρητικὴν φιλοξενίαν, ἧτος ἐκτός τῆς κατοικίας, τὸν ἄρτον, τὸν ὄρατον καὶ ἡλιόστον τυρόν, τὴν *μυζήθραν*, τὸ νεπὸν καὶ λαμπρὸν γάλα καὶ τόσα καλὰ προϊόντα τῆς νήσου, ἣ καὶ ἀνευ τούτων δὲν θὰ εἶλαπε τοὐλάχιστον ὁ μαῦρος καὶ ὑγρὸς πλὴν γευστικώτατος ἄρτος, ὁ κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ, καὶ ὅστις δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐξέλθῃ ταύτης οὐδὲ ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ, ἀλλὰ πρῶρισται νὰ καταναλωθῇ οἴκῳ, διότι ἄλλως φέρεται δυστύχημα.

Ἐπινοῦν δὲ οἶνον ρητινίτην.

Ἐνθ' ὁ Κώστας συνδιελέγετο μετὰ τῶν ἀνδρῶν του περὶ πολιτικῆς, αἱ γυναῖκες εἶχον περικυκλώσει τὴν Σωσάνναν Ραμὼ, καὶ τῇ ἀπέτεινον μυρίας ἀδιακρίτους ἐρωτήσεις, λησμονοῦσαι νὰ ἐπιτηρῶσι διὰ τοῦ μεσανοίγματος τοῦ ἐπιθωρακίου αὐτῶν τοὺς βόμβουκας, οὗς νυχθημερὸν θερμαίνουσιν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν πρὸς ἐκκόλαψιν.

Ἐν Κρήτῃ, δὲν φοβεῖται νὰ συναντήσῃ τις οὔτε λύκους, οὔτε ὄφεις, οὔτε ἄλλο τι εἶδος βλαβεροῦ ζῴου, διότι ὡς γνωστόν, ὁ Ἡρακλῆς ἐκαθάρισε τὴν νήσον, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἐγεννήθη, παντὸς κακοποιοῦ τοιοῦτου. Ὁ Κορομηλάς ὅμως, εἶχεν ἐν τούτοις λάβει ἀπάσας τὰς προφυλάξεις ἐναντίον παντὸς ἐνδεχομένου· ὀλίγον δ' ἔλειψε νὰ κατακερματίσῃ χωρὶκὸν τινα, ὅστις ἀνεθίβασε τὴν δεσποινίδα Ραμὼ ἐπὶ ἴππῳ καταπληγυμένῳ ἐν διαφόροις αὐτοῦ μέλεσι.

Αἱ καθημεριναὶ ὀδοιπορίαι ἐπὶ τῆς Ραμὼ πολλὴν εὐχαρίστησιν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ γιγαντώδη βρύα σχηματίζοντα ζῶντην περὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρους Ἴδης, ἐπεξέτεινον εἰς ἀπέραντον ἑκτασίαν, τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν λευ-

ἐκαστὴν δὲ ἡμέραν 91,324, καθ' ὅραν 3,880, κατὰ λεπτὸν 63 καὶ κατὰ δευτερόλεπτον 1. Ἄλλ' ἡ ἀπώλεια αὕτη συμψηφίζεται διὰ τῶν γεννήσεων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὸν τῶν ἀποθνησκόντων κατὰ $\frac{1}{10}$ περίπου.

Οἱ ζῶντες ἄνθρωποι εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὄλων τῶν ἀνέσεων τῆς ζωῆς, εἶναι καὶ οἱ ῥωμαλιώτεροι, ἦττον φιλόσοφοι καὶ ζῶσι πλέοντα ἔτη, ἢ οἱ εἰς ἀγρίαν κατὰστατον διατελοῦντες, καὶ μᾶλλον τῶν τῆς φύσεως ἀνθρώπων, οὗς τοσοῦτον ἐγκωμιάζουσι οἱ φιλόσοφοι, καὶ οἕτινες δὲν ἦσαν καὶ δὲν εἶναι συχνάκις ἢ ὄντα ἀσθενοὺς κρᾶσεως, πλημμυμένοι, νενοθευμένοι καὶ τείνουσιν εἰς ἐκτροπὴν τῆς φύσεως.

Οἱ νυμφεύμενοι ἄνδρες καὶ οἱ μένοντες πιστοὶ εἰς τὰς γυναϊκάς των, ζῶσι περισσότερον ἢ οἱ ἄγαμοι, ὧν ὁ βίος ἐν γένει εἶναι ἦττον τακτικὸς καὶ ἀγνός.

Οἱ διάγοντες βίον πρακτικόν καὶ ἐγκρατῆ ζῶσι περισσότερον τῶν βιοπόντων ἐν ἀργίᾳ καὶ ἐν ἠδοναῖς.

Οἱ μεγάλου ἀναστήματος ἄνθρωποι ζῶσι ὡσαύτως περισσότερον τῶν ἐχόντων μικρὸν ἀνάστημα, καὶ εὕρισκομένων πάντοτε ἐν κινήσει, ταραχῇ καὶ ἀνησυχίᾳ καὶ περὶ ὧν, εἰπέ τις λίαν εὐφωῶς, ὅτι κερδαίνουσιν ἐκ τοῦ χρόνου, ὅ,τι χάνουσιν ἐκ τοῦ ἀναστήματος.

Ἀριθμὸς μέγας λογίων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν παρέσχε δείγματα ἀξιοσημειώτου μακροβιότητος. Ὁ Βολταίρος, ἰσχνός καὶ πυρετώδης ὑπερέβη τὰ 86 ἔτη. Ὁ Newton ἀπέβίωσεν ἑκατοντούτης.

κῶν αὐτῶν ἀνθένων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων εἰσίδεῖ τις ὡς εἰς πεδιάδα κεκαλυμμένην ὑπο χιόνος.

Τὸ ὄρος ἐπλήρου τὴν ἀτμόσφαιραν βαλασμικῶν ἀναθυμιάσεων. Πανταχοῦ δ' ἐβλέπε τις αὐτὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ πυκνῶν δένδρων παντὸς εἶδους, ρυζίκων, χαρᾶδρων κτλ. Ἡ πυκνότης τῶν φυλλωμάτων εἶναι ἀξιοπαρατήρητος, καὶ ἴσως ἐτι διατηρεῖται ἡ ἀρχαία παράδοσις, ὅτι τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων ἐταπεινώσαν τὰ φύλλα των ἵνα καλύψωσι τοὺς ἑρωτας τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Διός.

Τῆδε κακεῖ, τὰ χωρία, ὧν αἱ οἰκίαι παραλλάσσουσι πρὸς ἀλλήλας, πᾶσαι δι' ἀσθέστου περιηλειμμένα, ὁμοιάζουσι πρὸς κύβους.

Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἡ θεὰ ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μέχρι τῶν ἀκρατηρίων τῆς Λακωνίας. Ἡ δὲ θάλασσα ἐσαρμένη ἐκ νήσων, φαίνεται ἀκίνητος μεταξὺν σινδῶν περιβαλλομένη εἰς τὰ ἄκρα διὰ ὀδωνταιοῦ κροσσοῦ. Ὁ θόρυθος τοῦ κύματος θραυομένου ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀνέρχεται τὸ ὕψος ἐν εἴδει διαρκοῦς ὑποσυριγμοῦ προτομοιζόντος τῷ βόμβῳ τῶν μελισσῶν.

Ὅπισθεν τῶν ἀσφοδῶλων, τῶν θάμνων καὶ τῶν θύμων ἐκρύπτοντο αἱ δειλαὶ ὄρυγες, πέριδες, ὠτίδες, καὶ τρυγόνες, αἵτινες ἀνά πᾶν τὸ διαδύτον βῆμα πεφοβισμένοι ἡγίζοντο καὶ αὐτὸς ἐκἄλλητο ὀλίγον ἀπωτέρω.

Τὸ πᾶν θερμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τῆς θερμότητος ἐκείνης, ἧτις ἀναζωογονεῖ πάσας τὰς αἰσθήσεις· εἰς ἐπίμετρον δὲ ὁ ἄηρ τῆς ἀπεράντου πανταχοῦθεν θαλάσσης ἀναζωοπυρῶν τοὺς πνευματικούς, μεθύσκει τὸ πᾶν.

Ὁ Κώστας καὶ οἱ λησταὶ ἐτραγώδουν. Ἀπὸ καιροῦ δ' εἰς καιρόν, εἰς ἐξ αὐτῶν ἡγείρετο καὶ ὑπερπηδῶν τὰ ἀπότομα ἐκεῖνα μέρη ὡς χαρίεσσα χρυσαλλίς μετὰ τὴν κυματίζου-

Αἱ γυναῖκες ζῶσιν ὀλιγώτερον τῶν ἀνδρῶν μέχρις ἡλικίας 50 ἐτῶν. Ὑπερβάσκι ὅμως τὴν ἡλικίαν ταύτην τυγχάνουσι πολυχρονίου ζωῆς.

Οἱ ἱερεῖς ἀφικνοῦνται εἰς τὴν πρεσβυτέραν ἡλικίαν, οἱ δὲ ἱατροὶ ἀποθνήσκουσι νεώτεροι ὄλων.

Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων γίγνεται τὸν ἕνατον μῆνα. ἐν ταῖς ἰσημερίαις τῆς ἀνοιξέως καὶ τοῦ φθινοπώρου, τὸν Δεκέμβριον καὶ Ἰούνιον.

Τὰ γεννώμενα τέκνα τὴν ἀνοιξιν, χαίρουσιν ὑγιάν πληρεστέραν καὶ γίνονται ῥωμαλιώτερα.

Οἱ τοκετοὶ συμβαίνουσι συνθέτερον τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν, ἐν ἀναλογία 5 πρὸς 3. Ἀποθνήσκουσι δ' ἐπίσης περισσότεροι τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν, ἐν ἀναλογία περίπου 10 πρὸς 6.

Τέλος ὑπολογίζουσι τὸ τέταρτον τῶν ἀνδρῶν ὡς δυναμένους νὰ φέρωσι ὄπλα καὶ ν' ἀνθέξωσι εἰς τὰς κακουχίας καὶ ταλαιπωρίας τῶν πολέμων.

ΣΚΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ἀνάμνησις εἶναι ἄνθος, ὅπερ ἀνευρίσκομεν πάντοτε εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς μας· εἶτε μεμαραμένον, εἶτε ξηρόν, μᾶς φαίνεται πάντοτε νέον καὶ εὐσομον, ὡς τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν ἐδρέψαμεν αὐτό.

σαν φουστανέλλαν του κατεσκόπευε τὴν κύκλωθεν αὐτῶν πεδιάδα, πλὴν οἱ ἐφεδροὶ τοῦ Φώτης-Πασσᾶ οὐδόλως διενοοῦτο νὰ στήσωσι κατ' αὐτῶν τοιαύτην ἐνεδραν.

Οὕτω δὲ οἱ Ἕλληες πατριῶται βαδίζοντες διὰ τοῦ ἑλαστικῆς καὶ σταθεροῦ αὐτῶν βήματος, τὰς χεῖρας ἔχοντες ἐστηριγμένους ἐπὶ τῶν δύο ἄκρων τοῦ μακροῦ αὐτῶν τυφεκίου, φερομένου ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς των, ὡς πράττουσιν οἱ ποιμένες διὰ τῆς μακρᾶς ποιμενικῆς αὐτῶν ράβδου, διεσχιζόν τὴν νῆσον ἀλόκληρον ἀπ' ἀκρου εἰς ἄκρον, σπειρόντες ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν χριστιανῶν, τὸ σπέρμα τῆς μελλούσης γενεῆς ἐξεγέρσεως.

Ἡ τόσον ἀνυπομότως ἀναμενομένη ἀπάντησις τῆς Πύλης τοῖς ἀνεκωνώθη τέλος τῇ εικοστῇ τρίτῃ Ἰουλίου. Μόλις δ' ἀνέγνωσαν τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, δείγμα τῆς βυζαντινῆς διπλωματίας, ἔνθα πᾶσα λέξις ἐπιτηδεῖως προσσηρομένη διὰ νὰ μὴ ἐνοηθῇ τις τίποτε, καὶ ἐν τούτοις ἐκφράζουσα τόσα πράγματα!... οἱ πρόκριτοι δὲν ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῷ ἀπαιτηθέντι τόσῳ χρόνῳ πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ. Μία μόνη φράσις εἶχεν ὀρισμένην ἔννοιαν, καὶ αὕτη ἦτον ἡ ἀπειλή.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐπαναστατικῆς συνελεύσεως, ἀπήντησε διὰ τῆς κηρύξεως ἐκπτώτου τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ πατριῶτου Μπουμπουλάκη, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις ἡ θέσις τῶν δύο ἀντιθέτων μερίδων δὲν μετεβλήθη ἐπαισθητῶς, διότι ἀφ' ἐνὸς ὁ Φώτης-Πασσᾶς ἐσταερίστο στρατοῦ καταλλήλου καὶ ἐπαρκοῦς, καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Χριστιανοὶ ἀπησχολοῦντο εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἰδίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὅτε αὕτη ἦτο διπλάσια τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐπωφελοῦμενοι δὲ τῆς ἀπουσίας τῶν Ὀθωμανῶν, οἵτινες δὲν ἐτόλμων νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ Χανία, συνέλεξαν καὶ τοὺς καρπούς.

Ὁ ἔρωσ εἶναι ὁ μόνος Θεὸς τοῦ Ὀλύμπου, ὅστις θαυμα-
τουργεῖ ἀκόμη.

×

Αἱ γυναῖκες τὰ πάντα σοὶ ἐξομολογοῦνται, ὡς καὶ αὐτοὺς
τοὺς ἔρωτάς των· οὐδέποτε ὁμῶς τὴν ἡλικίαν των.

×

Ἡ ψυχὴ, ἡ ἀγαπῶσα καὶ πάσχουσα μετέχει τοῦ θείου
διάκειται εἰς τὴν αἰθεριωτάτην αὐτῆς κατάστασιν. Ὅστις δὲν
εἶδε τὰ πράγματα τούτου τοῦ κόσμου καὶ τὴν καρδίαν τῶν
ἀνθρώπων, ὑπὸ τὸ διπλοῦν τοῦτο φῶς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ
πάθους, δὲν εἶδε τίποτε ἀληθές καὶ δὲν ἤξευρε τίποτε.

×

Ἡ ἀρετὴ ὀφείλει νὰ ἔχη θρασύτητα καθὼς ἡ κακία.

×

Ἡ φαντασία τῶν γυναικῶν ὁμοιάζει τὴν εὐκίνητον ἄμμον
ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ πάντα ἐντυποῦνται καὶ ἐξαλείφονται εὐ-
κόλως. Ὁ νοῦς των ὁμῶς ἀπ' ἐναντίας ἔχει τὴν ψυχρότητα
καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ μαρμάρου, εἰς ὃ ἡ γλυφὴ εἰσχωρεῖ
δυσκόλως, ἀλλ' ὅ,τι ἐγχαράσσεται, διαμένει αἰωνίως ἐγκε-
χαραγμένον.

×

Αἱ συναναστροφαι εἶναι στάδια εὐρύχωρα, ὅπου μὲ τὸ μει-
διάμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ μὲ τὰ ἄνθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διδαι
τις καὶ λαμβάνει πικροτάτας προσβολάς.

×

Ἡ φαντασία ἔχει τὴν πτῆσιν τοῦ ἀγγέλου καὶ τῆς ἀστρα-
πῆς· διαβαίνει τὰ πελάγη, ὅπου μικροῦ ἐδέησε νὰ ναυαγή-
σωμεν· τα σκοτῆ, ὅπου αἱ πλάναι μας ἐξαφανίζονται, καὶ τὰ
βάραθρα ὅπου ἡ εὐτυχία μας καταπίνεται.

×

Οἱ κολυμβῆται οὐδέποτε λησμονοῦσι καὶ οἱ ἡγεμόνες πάν-
τοτε λησμονοῦσιν, ὅτι εἶναι μικρότερος ὁ κίνδυνος νὰ παλαίη
τις κατὰ τῶν κυμάτων ἢ ν' ἀφίηται εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν.

×

Ἐὰν ἡ εὐσέβεια ἀναβιβάζῃ τὴν ψυχὴν μας εἰς τὸν οὐρα-
νόν, ὁ ἔρωσ καταβιβάζει τὸν οὐρανὸν εἰς τοὺς πόδας μας.

Μωῦσῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

42

Αἶνεγμα.

Ἀχώριστός σου ἀντροπος, θνητέ, βεβαίως εἶμαι,
Κ' ὑπὸ μορφῇ ἀσρατον ἐνώπιόν σου κείμει.
Τὴν ὑπαρξίν μου ἔλαβον ἀφ' ὅτου σὸ γερνήθησ,
Καὶ χάριω πάραυτα αὐτῆρ πάσαι σὸ ἐκλίπησ.
Φεύγω καὶ τρέχω πάντοτε ἀρ καὶ δὲν ἔχω πόδας,
Καὶ τοῦτο ὄντασαι γὰ δὴς εἰς πᾶρ λεπτόν τῆς ὥρας.
Εἶμαι πολυτιμότερον πρᾶγμα καθὼς ἤξευρες,
Καὶ βάλε πάντα κατὰ ροὺν γὰ μὴ μὲ καταστρέψῃ.
Διότι φίλτατε, ἀργὰ θὲ γὰ μετανοήσῃ,
Ἐὰν ἀλλήνην προσοχῆν ἄσὸν βίον σου δὲν στήσῃ.

43

Αἶνεγμα.

Εἶμαι πρᾶγμα τι ὠραῖον καὶ πολὺ ἀγαπητόν,
Κ' οἱ ἀρχαῖοι μ' ἐθεώρουν ὡς Θεόν των λατρευτόν.
Πλήρ τὴν λόον μου ἀρ θέλησ, φίλτατε γιὰ γὰ εὐρήσ,
Εἰς τὸν οὐρανόν ἀρ στρέψῃσ θὰ μὲ ἴδῃσ παρενθῆσ.

44

Αἶνεγμα.

Εἶμαι κτῆνος, ὅπως εἶμαι ἀρ μ' ἀφήσῃ,
Ἐτὰς Κυκλάδας δὲ θὰ μ' εὐρήσ, ἀρ τὴν κεφαλὴν μου τμήσῃ.
Ἄν ὁ λόγις ἀπαιτῇ δῶρον, τοῦνο ἔσεται εἰς βᾶρος μου, ἀν καὶ τὸ
αἶνεγμα εἶναι εὐκολώτατον.

Θ. Μ.

45

Συλλαβόγραφος.

Τ—ὄπερ—οἰ—ὄδοι—κῶνοι—φρησι—σὺ—ναί—τ—ὁ—
κάλλοις—τ—ὄν—τ—οὔ—ἡ—δ—οὐς—τοῦ.

Δ. Φ. Β.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 29 φύλλῳ αἰνεγμάτων.

34. Αἶνεγμα.

ΒΕΛΟΣ = ΕΛΟΣ

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Π. Πολυχρονιάδης ἐξ Αἰγίου, Ν. Ασοντιάδης·
ἐξ Ἀθηνῶν, Θ. Μπονέλλης ἐκ Πατρῶν, Δ. Ι. Συνοδινός ἐκ Σόρου,
Ι. Ρενουάρδος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Σ. Α. Βασιλάκης ἐξ Ἀθηνῶν.

35 Αἶνεγμα.

ΘΗΡΑ = ΗΡΑ

Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κ. κ. Ν. Ασοντιάδης ἐξ Ἀθηνῶν, Θ. Μπονέλλης
ἐκ Πατρῶν, Δ. Ι. Συνοδινός ἐκ Σόρου καὶ Σ. Α. Βασιλάκης ἐξ Ἀ-
θηνῶν.

36 Συλλαβόγραφος

ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΟΙΩΝΟΣ ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ

Ἐλυσαν αὐτὸν, οἱ κ. κ. Ν. Ασοντιάδης ἐξ Ἀθηνῶν, Θ. Μπονέλλης
ἐκ Πατρῶν, Δ. Ι. Συνοδινός ἐκ Σόρου καὶ Σ. Α. Βασιλάκης ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Δ. Ν. Αεωνίδιον. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστοῦμεν.
Σὰς ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν πρὸς ὀδηγίαν μας — Δ. Γ.
Π. Τσαγκαράδα. Ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Περὶ συ-
στάσεως ἡσυχίης. — Κ. Β. Γαστοῦνην. Ζητούμενον φύλλον σὰς
ἀπεστάλη σὺν παρελθόντι. — Η. Σ. Οἶκ. Ἐνταῦθα. Ἐλήφθη καὶ
εὐχαρίστως ἐδημοσίεθη, ὡς ἐκπληροῦσα σκοπὸν ἡμετέρου περιοδι-
κῆ. Προθύμως δὲ πάντοτε τοιαῦτα διατριβαὶ θὰ εὐρίσκωσι τὸν ἀνά-
λογον ἐν τῇ ἀφύσει χώρον. — Σ. Σ. Γιουργενο. Ἐλήφθησαν· εὐχαρι-
στοῦμεν. Ἀποδείξι· σὰς ἐστάλη σὺν παρελθόντι φύλλῳ. Ὁ ἀριθμὸς
αὐτῆς εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου σας. — Σ. Π. Ὁρεοῦς· Συν-
δρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξι σας στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. —
Δ. Μ. Α. Σκίαθον· Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπό-
δείξι σας στέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ· ἀριθμὸς λαχείου σας 715,
ὁ ἐν δεξιᾷ ἀποδείξεώς σας ἀριθμὸς. — Α. Ε. Α. Θήρα ν. Σὰς ἐνεγρά-
ψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σειρὰν φύλλων καὶ ἀποδείξιν σὺν παρόντι.
Ἀγαμένομεν συνδρομὴν σας. — Α. Α. Φάρσαλα· Συνδρομὴ σας ἐλή-
φθη, εὐχαριστοῦμεν. Διεύθυνσις διωρθώθη. Ἀποδείξις στέλλεται σὺν
παρόντι φύλλῳ. — Μ. Μ. Πάτρας. Δὲν ἐλάβομεν τοιαύτην ἐπιστολήν.

Πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας ἔτι τὴν συνδρομὴν των.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φύσεως» θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς
ὅπως παρακαλέσῃ τοὺς μὴ ἀποστείλαντας ἔτι τὴν ἐαυτῶν
συνδρομὴν, (ἴσως ἐνεκα τοῦ εὐτελοῦς αὐτῆς), ἵνα σπεύ-
σωσι νὰ τὴν ἀποστείλωσι, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν βαδίζομεν
εἰς τὸν ἔβδομον μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, καὶ πολλαὶ
τοιαῦται ἀποτελοῦσι ποσὸν ἀναγκαῖον ἀπέναντι τῶν
θυσιῶν, εἰς ἃς ὑποβαλλόμεθα, καὶ ἀφ' ἑτέρου, διότι
οἱ μὴ πληρώσαντες ἐγκαίρως ἢ ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαι-
ώματος τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰς κληρώσεις τῶν
λαχείων τῆς Ἀργαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τῶν λαχειο-
φόρων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐξ ἀνάγκης δὲ θὰ ἐπέλθῃ
καὶ ἡ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Παρακαλοῦνται δ' ἐν ταύτῳ, ὅσοι τῶν Κυρίων τούτων
δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ διατελῶσι συνδρομηταὶ τῆς «Φύσεως»
νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἡμῖν, ἢ νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσι τὸ φύλ-
λον, διότι πολὺ ἀδίκον εἶναι νὰ ἐξακολουθῶμεν ὑποβαλ-
λόμενοι καὶ εἰς τοχυδρομικὰ ἔξοδα χάριν αὐτῶν καὶ εἰς
κόπους ματαίους, ἐνεκεν ἀδικαιολογήτου σιγῆς.